

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
Nr.17/oo231

— Arhiva Comitetului Executiv —
al C. C. al P. C. R.

Nr. 1241 29.V.1967

STRICT SECRET

I-3d
31

Cancelaria C.C. al P.C.R.
Nr. 1391/ 15.V.1967

TOVARASULUI NICOLAE CEAUSESCU
SECRETAR GENERAL AL C.C. AL P.C.R.

N O T A

=====

Referitor : cumpărarea de armament și muniție de către
Pakistan din Republica Socialistă România.

La 29 aprilie a.c., ministrul apărării al Pakistanului, A.R. Khan, a comunicat ambasadorului român la Islamabad, într-o audiență, dorința guvernului pakistanez de a importa din Republica Socialistă România muniții pentru armament de tip sovietic. În acest sens, partea pakistaneză ar dori să aibă loc discuții, la un nivel înalt, între reprezentanții celor două țări.

Din informațiile primite din partea Ministerului Forțelor Armate, rezultă că - la inițiativa părții pakistaneze - problema a mai fost discutată, în cursul anului 1966, de atașatii militari român și pakistanez la Paris. În urma analizării cererii pakistaneze de către conducerea superioară; s-a indicat atașatului nostru militar să comunice atașatului militar pakistanez următoarele :

a/ Cererea pakistaneză a fost raportată în țară, unde a fost studiată cu atenție ;

b/ Republica Socialistă România are posibilități limitate privind producția de muniție, inclusiv de tipurile și categoriile solicitate de Pakistan. Pentru muniția fabricată

- 2 -

după licențe sovietice, partea română ar urma, conform clauzelor contractuale, să se adreseze și să obțină acordul părții sovietice.

c/ Fabricile de muniție românești produc cantitățile de muniție necesare pentru nevoile armatei române ;

d/ Partea română - după studierea atentă a cererii pakistaneze - a ajuns la concluzia că din cele solicitate ar putea furniza numai o cantitate destul de mică în decurs de aproximativ cinci ani.

La 7 decembrie 1966, atașatul militar al Republicii Socialiste România a dat de înțeles atașatului militar pakistanez că țara noastră nu poate răspunde pozitiv cererii Pakistanului. S-au dat indicații atașatului militar român să nu se mai angajeze în discuții în această problemă.

Din convorbirile celor doi atașați a rezultat că armamentul pentru care Pakistanul solicită muniție a fost cumpărat din R.P.Chineză, fiind fabricat după licență sovietică, dar Pakistanul nu primește muniție suficientă pentru acesta. De asemenea, a reieșit că în cursul anului 1966 U.R.S.S. a respins cererea Pakistanului de a cumpăra armament și tehnică de luptă din U.R.S.S., precizându-se că în prezent nu sînt condiții favorabile pentru realizarea practică a acestei cereri.

Față de cele de mai sus, considerăm că nu este oportun să se dea curs cererii Pakistanului de a importa din Republica Socialistă România muniții pentru armament de tip sovietic. Pentru livrarea de muniție fabricată după licențe sovietice ar trebui cerut acordul U.R.S.S. În cazul livrării fără acest acord, s-ar ajunge la complicații în relațiile noastre cu U.R.S.S., care în 1966 a respins cererea pakistaneză.

Livrarea de armament românesc Pakistanului ar putea provoca nemulțumirea Indiei și ar complica relațiile româno-indiene.

- 3 -

Tinînd cont de stadiul actual al relațiilor româno-pakistaneze, propunem să se dea părții pakistaneze un răspuns, formulat în sensul indicațiilor date atașatului militar al Republicii Socialiste România la Paris, în care ar urma să se sublinieze că Republica Socialistă România are posibilități limitate privind producția de muniție și că fabricile românești produc cantitățile de muniție strict necesare armatei române. Pentru muniția fabricată după licențe sovietice ar trebui obținut în prealabil acordul URSS.

12 mai 1967

C. Găvruta